

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 169/05

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. júla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť O. S., bytom D., a A. S., bytom N. Z., zastúpených advokátom JUDr. Ľ. Š., Š., ktorou namietali porušenie ich základného práva podľa čl. 41 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, odboru hraničnej a cudzineckej polície, č. KRP-854-2/CP-2000-V z 20. septembra 2000 a rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, odboru hraničnej a cudzineckej polície, č. KRP-854-4/CP-2000-V z 20. septembra 2000, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. S. a A. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2005 doručená sťažnosť O. S., bytom D., a A. S., bytom N. Z. (ďalej len „sťažovatelia“), v ktorej tvrdia, že rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, odboru hraničnej a cudzineckej polície, č. KRP-854-2/CP-2000-V z 20. septembra 2000, a rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, odboru hraničnej a cudzineckej polície (ďalej len „krajské riaditeľstvo“), č. KRP-854-4/CP-2000-V z 20. septembra 2000 došlo k porušeniu ich základného práva podľa čl. 41 ods. 1 a 4

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z predložených napadnutých rozhodnutí krajského riaditeľstva a z obsahu sťažnosti vyplýva, že rozhodnutia boli doručené v roku 2000. Potvrdzujú to jeho podpisy na rovnopisoch týchto rozhodnutí.

Preto je sťažnosť oboch sťažovateľov podaná oneskorene (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Okrem toho v posudzovanej veci je významné aj to, že sťažovatelia napádajú porušenie svojich základných práv rozhodnutiami krajského riaditeľstva, proti ktorým nepoužili žiadne opravné prostriedky, o ktorých boli poučení, ani nevyužili možnosť preskúmania týchto rozhodnutí v správnom súdnictve. Z tohto dôvodu ústavný súd konštatuje aj nedostatok svojej právomoci na prejednanie ich sťažnosti (čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy v spojení s § 25 ods. 2 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).